

κατάληξη ὄλων αὐτῶν τῶν ἀγῶνων ἦτανε ἡ κατάντια τοῦ Μεταξικοῦ φασισμού, ὁ τρίτος νεοελληνικὸς πολιτισμός. Ὁ Γληνὸς ἔγκαιρα διαπίστωσε τὴν κατάσταση καὶ σὰ νὰ παραμέρισε λίγο ἀπ' τὴν ἐνεργὸν δράση. Στάθηκε κί ἐξέτασε δλόκληρο τὸ πρόβλημα. Δὲν ἀπογοητεύθηκε ἀπ' τὸ μηδαμινὸ ἀποτέλεσμα τῶν θυσιῶν τοῦ λαοῦ. Δὲ συνθηκολόγησε καὶ δὲν ἔμεινε στάσιμος. Ξέτασε καὶ βρῆκε τὶς αἰτίες. Εἶχε μέσα του τὸ σπέρμα τῆς ζωῆς. Ἀνανεώθηκε καὶ τράβηξε μπροστά. Ἦξερε ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἀδιάκοπη ἀνανέωση. Ὅτι σήμερα εἶναι νέο, αὔριο θάνατο παλιό. Ἡ πάλῃ καὶ ἡ πείρα, τὸν ἔκαναν νὰ δεῖ γιατί δὲν καρποφόρησαν οἱ ὡς τότε ἀγῶνες. Κί εἶδε ὅτι δὲν καρποφόρησαν, γιατί ὁ λαὸς δὲν εἶχε τὴν καθοδήγηση. Τὴν εἶχε ἡ πλουτοκρατία, πὺ πλούτιζε, ἐνῶ ὁ λαὸς φτώχαινε. Αὐτοὶ ἔκαναν διχτατορίες, κινήματα, φασισμούς, ἰδιώνυμα. Ὁ λαὸς πάντα σκλάβος καὶ κυνηγημένος. Ὁ Γληνὸς μελέτησε θεωρητικὰ τὸ πρᾶμα αὐτό. Μελέτησε καὶ κατανόησε βαθύτατα τὴ Μαρξιστικὴ κοσμοθεωρία καὶ τοὺς ζωντανοὺς φορεῖς της, τὸ ἐργατικὸ, τὸ λαϊκὸ κίνημα καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα. Εἶδε ὅτι τὸ κίνημα αὐτὸ ἐνσαρκώνει ὅ,τι καλὸ δημιούργησε ἡ ἀνθρωπότητα καὶ περικλείνει τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδας. Ὁ Γληνὸς δὲν τρομοκρατήθηκε, ὅπως ἄλλοι, ἀπ' τὴ διαπίστωση αὐτή. Εἶχε γιὰ γνώμονα σιτὴ ζωὴ του: κανένα ἐμπόδιο πρὸς τ' ἀριστερά. Γιατὶ ἐκεῖ βρῖσκεται ὁ λαός. Καὶ τραβώντας ἀριστερὰ, ὅπως τὸν δίδαξε ἡ πείρα, ἔκανε χιτῆμα του καὶ τὸ νόημα πὺ τοῦδωκε ἡ ἐπιστήμη: Τίποτα πιά δὲν πρέπει ἡ Ἑλλάδα νὰ περιμένει ἀπ' τὴν πλουτοκρατία. Κί ὅλα θὰ τ' ἀποχτήσῃ ἀπ' τὸ ἀριστερὸ κίνημα. Κ' ἡ τετραγωνὴ σὲ δωρικὴ κολῶνα σκέψη του, τοποθετήθηκε ὀριστικὰ σιτὸ στρατόπεδο τοῦ λαοῦ.

Ἡ συκοφαντία δὲν τρομοκράτησε τὸν ἀνώτερο, τὸ

σοφὸ ἄνθρωπο. Κι' ὁ Γληνὸς πέρασε ὀριστικὰ στὶς γραμμὲς τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Καὶ μάλιστα, στὴ δύσκολη ἐκείνη ἐποχὴ, πὺν ἀνέβαινε ὁ φασισμός. Πολλοὶ ἀδύνατοι χαραχτῆρες συνθηκολογοῦσαν, ὀπισθοχωροῦσαν. Ὁ Γληνὸς ὅμως δὲ δίστασε. Αὐτός, σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη ἐποχὴ, ἔγινε μέλος τοῦ Κ.Κ.Ε. (Σύμβουλοι καὶ ἀκροατές, ξεσπᾶν σὲ ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Πολλοὶ λένε ὅτι θέλουν τὴν ἐξέλιξη, ἀλλὰ φοβοῦνται τὴν ἐπανάσταση. Γιὰ διαανοούμενο στὴν ἡλικία τοῦ Γληνοῦ καὶ σ' ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τοῦ 1935 ἦταν ἐπανάσταση τὸ ἐπίσημο πέρασμα στὶς γραμμὲς τοῦ Κομμ. Κόμματος. Μὰ ὁ Γληνὸς ἔκανε αὐτὴ τὴν ἐπανάσταση ὅταν πείσθηκε ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος τῆς προόδου, τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς Νεοελληνικῆς ἀναγέννησης. Ἦξερε ὅτι εἶναι καὶ δρόμος θυσίας, Γολγοθᾶ. Ὁ Γληνὸς τ' ὅξερε αὐτό. Κι' ὅμως δὲ δίστασε. Πέρασε στὸν Κομμουνισμό καὶ δέχτηκε ὅλες τὶς θυσίες μὲ τὴ θεικὴ ἐκείνη γαλήνη, πὺν χαραχτῆριζε τὸ Σωκράτη.

Ἦτανε καθολικὸ πνεῦμα κι' ἀπήφησε ὅλες τὶς καταδιώξεις. Πῆγε στὴν Ἀκροναυπλία, στὰ ξερονήσια, στὰ κάτεργα, πὺν τὸν ἔρριξε ὁ φασισμός. Ἐκεῖ ἀρχίζει τὴ νέα του ζωὴ. Ἐκεῖ δὲ ζοῦσε ὁ παλιὸς κόσμος, πὺνχε ὡς τότε γνωρίσει. Ζοῦσαν ἀπλοῖ καὶ φτωχογέννητοι, ταπεινοὶ καὶ καταφρονεμένοι ἄνθρωποι. Ἐνας κόσμος καινούριος, ἀλλοιώτικος, πὺν δούλευε τὴν πείρα τοῦ παρελθόντος κι' ἀγωνιζότανε νὰ δημιουργήσει μιὰ νέα Ἑλλάδα. Σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον ὁ Γληνὸς διδάσκει τὴ σοφία του. Ἀλλὰ βρίσκει κιόλας ἀνεξάντλητη πηγὴ γνώσης. Μαθαίνει ἀπ' αὐτὸ τὸν κόσμο τὴν πείρα καὶ τὴ γνώση τῆς ζωῆς, τὴν ὀργάνωση, τὴν πείρα τῆς πάλης. Ἀποχτάει τὴ γνώση τῆς πειθαρχίας. Καὶ παίρνει ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς τὴν ἐπαναστατικὴ φλόγα τῆς ψυχῆς τους. Καὶ γίνεται καινούριος ἄνθρω-

πος. Ὡς τὴν τελευταία του στιγμή, χαιρότανε μὲ ἀγαλλίαση τὶς ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς ἐκείνης.

Ἄλλο πράμα βγήκε ἀπὸ κεῖ, διανοητικά, ψυχικά, πνευματικά. Βγήκε νέος ἄνθρωπος. Ἄλλὰ σωματικά σακατεμένος, μὲ τὴν ἀρρώστεια, πὺν γρήγορα τὸν ἔστειλε στὸν τάφο. Βγήκε καὶ συνέχισε τὸν ἀγῶνα. Ἀγωνιζότανε καὶ στὰ 1905 γιὰ τὰ ἴδια νεοελληνικά προβλήματα. Τώρα ὅμως διαφέρει. Τότε ἀγωνιζόταν ἀπ' τὴ σκοπιὰ τῆς πλουτοκρατίας. Τώρα ἀγωνίζεται ἀπ' τὶς ἐπάλξεις τοῦ λαοῦ, μέσα ἀπ' τὶς γραμμὲς τοῦ πρωτοπόρου ὁδηγητῆ του, τοῦ Κ.Κ.Ε. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα γιὰ τὸ Κόμμα). Ἀγωνίζεται γιὰ τὰ ἴδια νεοελληνικά προβλήματα, γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴ λαοκρατικὴ ἀναγέννηση τῆς Ἑλλάδας. Καὶ στὸν ἀγῶνα αὐτὸν δίνει ὀλόκληρο τὸν ἑαυτό του.

Εἶναι ἀπ' τοὺς πρώτους ἰδρυτὲς τοῦ ΕΑΜ καὶ γράφει τὸ περίφημο βιβλιαράκι: «Τί εἶναι καὶ τί θέλει τὸ ΕΑΜ». Μέσα σ' αὐτὸ βάζει τοὺς σκοποὺς του καὶ σηκώνει ψηλὰ τὴ σημαία του. Ταυτόχρονα παλεύει γιὰ τὴν ὁργάνωση καὶ τὴ διαπαιδαγώγηση τῆς νεολαίας στὴν ΕΠΙΟΝ. Εἶναι διαφωτιστής. Γράφει ἄρθρα καὶ μελέτες γιὰ τὴν πάλη τοῦ λαοῦ. Παλεύει γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐνότητα. Εἶναι κεῖνος, πὺν ἔκανε τὶς περισσότερες διαπραγματεύσεις μὲ τὰ παλιὰ κόμματα καὶ τοὺς πολιτικούς παράγοντες. Δούλεψε χρόνια αὐτὴν τὴν ἀνιαρὴ ἀπασχόληση. Ἀντιμετώπισε τοὺς δικολαβισμοὺς, τὴν ψυχικὴ ἀνεπάρκεια καὶ διαστρέβλωση καὶ ὄλη τὴ σάπια τῶν ἀνίκανων καὶ ψυχικὰ γερασμένων αὐτῶν ἀνθρώπων.

Πίκρα καὶ ἀπογοήτευση ἔνοιωθε, ὅταν τοὺς πρόσφερονε τὴ ζωὴ καὶ τὴν πάλη γιὰ τὴ λευτεριά καὶ τὴν πρόοδο τοῦ λαοῦ κί ἔπαιρνε γι' ἀπάντηση συκοφαντία, ψευτιά, ὑποκρισία, προστυχιά. Κί ἐξέφραζε βαθειὰ τὴν περιφρόνησή του γι' αὐτὸν τὸν κόσμο πὺν μαζί του

ξόδεψε τὴν πλούσια ζωὴ του. Κι' ὅταν ὠρίμασαν οἱ συνθήκες τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνα, πιστὸς στρατιώτης τοῦ Κόμματος καὶ τοῦ λαοῦ, δέχεται ἀπ' τοὺς πρώτους ν' ἀνέβει ἀπάνω στὸ βουνὸ γιὰ τὴ συγκρότηση τῆς ΠΕΕΑ. Καὶ σ' αὐτὴ τὴ στιγμή πεθαίνει ὁ ἀγωνιστής, πεθαίνει ὁ κομμουνιστής Γληνὸς πὺν τίποτα δὲν μπορεῖ ν' ἀναπληρώσει τὸ κενὸ πὺν ἀφήνει. Δὲ μπόρεσε νὰ δεῖ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν προσπαθειῶν του. Πρόλαβε ὅμως νὰ ἰδεῖ τὸ ἔργο του νὰ καρποφορεῖ.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Δημήτρη Γληνοῦ, ὁ λαὸς ἔχασε μιὰ μεγάλη φωτεινὴ μορφή. Δὲν ἔπεσε μόνος. Τὸ νεκρὸ του τὸν συνοδεύει ἀτέλειωτη σειρά ἀπὸ θύματα, ἄπειροι μάρτυρες στὸ βωμὸ τῆς λευτεριᾶς. Εἶναι ἡ σπονδὴ τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ στὴν ἱστορία του. Ὁ λαὸς ζυμώνει τὸ μέλλον του μὲ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν του. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ μάρτυρες εἶναι θύματα τῶν Ἰταλογερμανῶν καὶ Βουλγάρων ἐπιδρομέων. Μὰ εἶναι καὶ θύματα τῆς ἀντίδρασης καὶ τοῦ μαυραγοριτισμοῦ, ἀπὸ τὴν πείνα. Καὶ θύματα τῶν Ἑλλήνων προδοτῶν. Αὐτῶν τῶν τελευταίων θύματα εἶναι οἱ προχτεσινοὶ ἥρωες τοῦ Χαϊδαριοῦ. Αὐτῶν καὶ τὰ τελευταῖα θύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ ἀνυπόληφτος Γλύξμπουργκ, φεύγοντας, παράδωσε τοὺς Ἀκροναυπλίτες στὸν κατακτητὴ. Τελευταῖα, 250 ἀπ' αὐτοὺς στήθησαν στὸ ματωμένο τοῖχο τῆς Καισαριανῆς. Δὲν τοὺς ἔδωσαν οὔτε τὴ χαριστικὴ βολή. Καὶ μισοπεθαμένους τοὺς στοίβαξαν στὸ κάρρο γιὰ νὰ τοὺς πᾶνε νὰ τοὺς θάψουν. Ἐνας ἀπ' αὐτούς, ὁ Μῆτσος ὁ Ρεμπούτσικας, πέταξε ἕνα σημεῖωμα, πὺν ἔφτασε ὡς ἐδῶ, στὰ χέρια μας. Ἀκοῦστε το : (τὸ διαβάζει). Καὶ καταλήγει τὸ σημεῖωμα τοῦ μελλοθάνατου ἥρωα : «Συνεχίστε ἀλύγιστοι τὸν ἀγῶνα. Ὅποιος πεθαίνει γιὰ τὴ λευτεριά, ποτέ του δὲν πεθαίνει!»

Ἀκοῦστε τώρα κι' ἕνα κομμάτι ἀπὸ μιὰ προκήρυξη τῆς ἀντεθνικῆς «Ἐθνικῆς Δράσης» : (τὸ διαβάζει). Δεί-

χνει τὸν ἠθικὸν ξεπεσμόν αὐτοῦ τοῦ κόσμου τῶν ἐθνοκαπήλων. Ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν κάνουν(!!!) ἀντικομμουνιστικὴ ἐκστρατεία. Κι' ἀπόδειξη, λέει ὅτι ἄφησαν(!) τὸν Παρτσαλίδη κι' ἄλλους κομμουνιστὲς ἀπ' τὸ Χαϊδάρι.

Τὸ Κομμουνιστικὸν μᾶς Κόμμα ἀντιπαρέσχεται μὲ περιφρόνηση τοὺς συκοφάντες. Τὸ Κ.Κ.Ε. δίνει στὸν ἀγῶνα θύματα ἀνώτερα στελέχη του, μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, σὺν τὸν Βερβέρη, τὸ Λαζαρίδη, τὸ Γαμβέττα κι' ἄλλους. Κι' ἀνάμεσά τους βρίσκεται κι' ὁ Γληνός, μέλος τῆς Γραμματείας τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κόμματος. Ὅλων αὐτῶν τῇ μνήμῃ τιμᾶει τὸ Κ.Κ.Ε. Ἡ ζωὴ τότε ἔχει ἀξία, ὅταν ἐξυπηρετεῖ ἀνώτερα ἰδανικά. Γι' αὐτό, τὸ Κ.Κ.Ε. δίνει τόσες θυσίες καὶ θύματα δίχως βαρυγκόμια. Γιατὶ παλεύει καὶ θὰ παλέψῃ γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνώτερων αὐτῶν ἰδανικῶν, ποὺ σήμερον εἶναι ἡ ἐθνικὴ ἀπελευθέρωσις κ' ἡ λαϊκὴ κυριαρχία.

Τιμοῦμε τῇ μνήμῃ τοῦ Δημήτρη Γληνοῦ. Καὶ εἶναι ὄρκος, ὅτι θὰ συνεχίσουμε καὶ θὰ ὀλοκληρώσουμε τὸ ἔργον του γιὰ μιὰ λεύτερον, χαρούμενον, πολιτισμένον, ἀναγεννημένον Ἑλλάδα ὅπως τὴν πόθησε ὁ μέγας ἀναγεννητὴς Δ. Γληνός.

(Τὸ τέλος τοῦ λόγου σκεπάστηκε μ' ἀτέλειωτα χειροκροτήματα).

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

** Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή **

1. Η ΜΑΥΡΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

Ἐκ τῆς Ἰστορίας τοῦ 1941 ἕνα κύμα μαύρης σκλαβιάς ἐσκέπασε τὴν Ἑλλάδα. Καὶ εἶναι τούτη ἡ πιὸ σκληρή, ἡ πιὸ ἀπάνθρωπη, ἡ πιὸ αἰμοβόρα, ἡ πιὸ ἀποπνιχτικὴ σκλαβιά ἀπ' ὅσες ἐγνώρισε ὡς τώρα ἡ πολυβασανισμένη χώρα μας στὰ τρεῖς χιλιάδες χρόνια τῆς τρικυμισμένης ἱστορίας της. Τὰ λυσσασμένα ἐθνικοφασιστικὰ θηρία τῆς Εὐρώπης ποὺ ἐπρομελέτησαν κι' ὠργάνωσαν συστηματικὰ τὴν ὑποδούλωση τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν γιὰ νὰ τοὺς μετατρέψουνε σὲ ἀποικιακοὺς σκλάβους χωρὶς ἐλπίδα λυτρωμοῦ, χύθησαν ἀπάνω στὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἥρωϊκά παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐχτύπησαν κατὰμουτρα τὸν πρῶτο κατακτητὴ, τὸν ἐτσάκισαν, τὸν ἐταπείνωσαν, τὸν ἐσπρωξάν πίσω στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας. Καὶ τότες ἐξεκίνησαν κατὰ τὴ χώρα μας οἱ σιδερόφραχτες μεραρχίες, τὰ τάνκς, τὰ κανόνια καὶ τὰ ἀεροπλάνα τῶν Γερμανῶν γιὰ νὰ χτυπήσουνε μιὰ χούφτα γενναίων στρατιωτῶν ἀπὸ τὴν πλάτη. Μὰ καὶ μ' αὐτοὺς ἀκόμα χτυπήθηκαν παλληκαρίσια οἱ Ἑλ-

ληνες στρατιῶτες, ξέροντας ἀπὸ πρὶν, πὼς δὲν μποροῦνε βέβαια αὐτοί, μιὰ χούφτα ἄνθρωποι, σχεδὸν ἄοπλοι, νὰ κρατήσουν τὸν πύρινο ποταμὸ πού κατέβαινε.

Μὰ ὁ ἀγῶνας τους καὶ ἡ θυσία τους εἶχε σημασία συμβολικὴ. Ἐδειχνε πὼς οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι λαὸς «ῥιμος γιὰ σκλαβιά». Ἐδειχνε πὼς οἱ Ἕλληνες ξέρουν νὰ πεθαίνουνε γιὰ τὴ λευτεριά, πού δὲν τοὺς τὴν ἐχάρισε κανένας ποτέ, παρὰ πάντα, ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Μαραθῶνα καὶ τῆς Σαλαμίνας ὡς τὸ 21 καὶ ὡς σήμερα, τὴν καταχτήσανε μὲ τὸ αἷμα τους καὶ μὲ τὸν ἥρωισμό τους.

Καὶ τότες, πίσω ἀπὸ τὶς σιδερόφραχτες μεραρχίες τῶν Γερμανῶν κατέβηκαν καὶ χύθησαν στὴν Ἑλλάδα τὰ «λιοντάρια» τοῦ Μουσσολίνι καὶ πλημμύρισαν τὴ χώρα μας, Ρούμελη καὶ Μωρητὰ καὶ νησιά καὶ καλοστρώθηκαν οἱ «νικητὲς» στὶς πολιτεῖες καὶ στὰ χωριά μας, κι' ἀπὸ τότε τρῶνε καὶ πίνουνε ρουφώντας τὸ αἷμα μας. Καὶ κατέβηκαν ἀκόμη πίσω ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς χωρὶς νὰ ρίξουν τουφεκιά καὶ ν' ἀντιμετωπίσουν Ἕλληνα στρατιώτη, ἄλλοι γενναῖοι καταχτητὲς, οἱ Βούλγαροι φασίστες, κι' ἄρχισαν κι' αὐτοὶ τὸ ἥρωϊκό τους ἔργο: νὰ σβύσουνε τὸν Ἑλληνισμό ἀπὸ τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Θράκη. Κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῶν γερμανικῶν λογγῶν πάντα, ἔσφαξαν καὶ σκότωσαν δεκάδες χιλιάδες Ἕλληνες, ἔκαψαν χωριά, ξεσπίτωσαν ἑκατοντάδες χιλιάδες, ὑπεχρέωσαν ὅλους τοὺς Ἕλληνες νὰ προσθέσουν στὰ ὀνόματά τους τὴν κατάληξη «ὠφ» γιὰ νὰ γίνουν Βούλγαροι, ἔβαλαν παπάδες Βουλγάρους στὶς ἐκκλησίες, Βουλγάρους δασκάλους στὰ σχολεῖα, γιὰ νὰ «ἐκπολιτίσουν» κι' αὐτοὶ τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ παράδειγμα πού τοὺς δίνουν οἱ Ναζίδες «ἐκπολιτιστὲς» τῆς Νορβηγίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας κτλ. Καὶ κατέβηκαν ἀκόμα πίσω ἀπὸ τοὺς Γερμανοῖταλους στὴν Ἑλληνικὴ Ἡπειρὸ οἱ γενναῖοι Ἀρβανίτες γιὰ τὸ πατρο-

παράδοτο πλιάτσικο, και ξεφύτρωσαν στὴ Θεσσαλία μερικὰ θρασύδειλα, σιχαμερὰ σαλιγκάρια ποὺ λέγονται Ρουμανόβλαχοι, και τριγυρίζουνε τὰ χωριὰ ληστεύοντας, καίοντας, πλιατσικολογώντας και ρημάζοντας τὸν τόπο.

Και τὸ κῦμα τῆς μαύρης σκλαβιάς χύθηκε κατόπιν πάνω στὴν ἡρωϊκὴ Κρήτη. Ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἔπεσαν τὰ ἀρπαχτικὰ ὄρνια γιὰ νὰ σκίσουνε μὲ τὰ νύχια τους τὶς σάρκες τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Κι' ὅταν ἀντίκρυσαν τὴν παλληκαριὰ ἀτρόμητων γέρων και παιδιῶν και γυναικῶν, ἔστησαν τὰ πολυβόλα τους και τὰ κανόνια τους και πέταξαν μὲ τὰ ἀεροπλάνα τους πάνω ἀπ' τὶς πολιτεῖες και τὰ χωριὰ τῆς Κρήτης, και μὲ τὴ φωτιά και τὸ σίδερο τὸ πυρωμένο πίστεψαν πὼς θὰ δαμάσουν τὸ ἀτρόμητο φρόνημα τοῦ λαοῦ, ποὺ δὲν ἄφισε κανένα καταχτητὴ νὰ κοιμηθεῖ ἡσυχὴ νύχτα, αἰῶνες ὀλόκληρους.

Και τώρα, πᾶνε δεκαοχτῶ μῆνες ποὺ ἐβάλθηκαν ὅλοι τοῦτοι οἱ «ἀρχοντολαοὶ» νὰ δημιουργήσουνε τὴ «νέα τάξη πραγμάτων» και στὴν Ἑλλάδα. Και ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴ γνώρισε, ἢ καλλίτερα, τὴν ξαναγνώρισε τὴ νέα τάξη τῶν πραγμάτων, ποὺ εἶναι τόσο παλιὰ ὅσο και ὁ κόσμος, και λέγεται μὲ τὴν ἀληθινὴ τῆς λέξη «σκλαβιά». Μαύρη σκλαβιά και ἀρπαγὴ και βαρβαρότητα, και μπασιμπουζουκισμὸς και λεηλασία και ἐρήμωση τῆς χώρας. Εἶναι ἡ τάξη ποὺ ἤθελαν νὰ φέρουνε σὲ τούτη τὴ χώρα οἱ βάρβαροι τῆς Ἀσίας, οἱ Πέρσες, οἱ Οὐννοὶ, οἱ Μογγόλοι τοῦ Ταμερλάνου και τοῦ Τσιγγισχάν, οἱ Τοῦρκοὶ τοῦ Μουχαμέτη, μὲ μόνη τὴ διαφορὰ, πὼς ἐτούτη τὴ φορὰ συνδέεται ἡ τάξη αὐτὴ και μὲ τὴν ἐπιστημονικὰ ὀργανωμένη ληστεία. Ὅ,τι εἶχε δημιουργήσει ἡ ἐργασία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στὰ ἑκατὸ χρόνια τῆς ἐλεύτερης ζωῆς του, ὅλα τὰ ὑλικά μας ἀγαθὰ ἐξαφανίστηκαν. Ὅλα τὰ τρόφιμα και τὰ ὑλικά

πού ἦτανε στὶς ἀποθήκες μας, ζάχαρες, καφέδες, ρύζια, πετρέλαια, δέρματα, σιδερικά, ἐργαλεῖα καὶ φάρμακα, ρουχισμός, μαλλιὰ καὶ μπαμπάκια, μέταλλα, ἀκόμα καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικά μας ἐργαστήρια, ὅλα λεηλατήθηκαν. "Ὅλα τὰ ζῶα τῆς καλλιέργειας, τῆς τροφῆς, τῆς μεταφοράς, ἄλογα, μουλάρια, βόδια, πρόβατα, γίδια, γουρούνια, γαλόπουλα, κότες, ἀρπάχτηκαν, φαγώθηκαν. "Ὅλα τὰ μεταφορικά μας μέσα, αὐτοκίνητα, συγκοινωνίας, φορτηγὰ καὶ πολυτελείας, μοτοσυκλέττες καὶ ποδήλατα καὶ κάρρα ἀκόμη, ὅλα μας τὰ βαπόρια, τὰ ἱστιοφόρα, τὰ μπενζινοπλοῖα, ἐπιτάχτηκαν, ἐξαφανίστηκαν καὶ τώρα μᾶς κοροϊδεύουν γιὰ πρωτόγονους νομίζοντας πὼς ἀπὸ ἀνέκαθεν κάναμε τὶς μεταφορές μας μὲ τὰ δίτροχα ἄθλια κασσονάκια πού τριγυροῦνε στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας. "Ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἀκόμα καὶ κεῖνα πού μᾶς ἐπερίσσευαν καὶ τὰ πουλούσαμε στὸ ἐξωτερικό, ἔβιναν μὲ μιᾶς γιὰ μᾶς ἀόρατα καὶ σπάνια φαινόμενα. "Ὅχι πιά τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, τὸ καλαμπόκι, παρὰ τὸ λάδι μας, οἱ ἐλιές μας, τὰ τυριά μας, τὸ γάλα μας, οἱ σταφίδες μας, τὰ σῦκα μας, τὰ κρασιά μας, τὰ λαχανικά μας, τὰ ψάρια μας, τὰ φρούτα μας, τὰ καπνά μας, τὰ χάσαμε ἀπὸ τὰ μάτια μας. Στὴ χώρα τῆς ἐλιᾶς καὶ τοῦ λαδιοῦ πεθαίνουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ πριζήματα, γιατί δὲν ἔχουν σταγόνα λάδι νὰ προσθέσουνε στὰ νερόβραστα χόρτα τους. Καὶ φτάσαμε σήμερα νὰ πληρώνουμε 27.000 δρχ. τὸ λάδι τὴν ὀκτῶ, 22.000 τὸ κρέας τὴν ὀκτῶ, 1.200 δρχ. τὴν ὀκτῶ τὰ σταφύλια τὸν Αὐγούστο μῆνα, 2.600 δρχ. τὴν ὀκτῶ τὸ γάλα, στὴ στάνη μέσα, 2.500 δρχ. τὴν τομάτα τὴν ὀκτῶ. Ἐχάθηκαν ὅλα τὰ καύσιμα ὑλικά, τὰ πετροκάρβουνα, τὸ πετρέλαιο, ἡ μπενζίνα, τὸ ξυλοκάρβουνο. Κι' ἀφοῦ μᾶς τὰ πῆραν ὅλα τοῦτα καὶ μᾶς ἀνάγκασαν νὰ καῖμε τὰ δάση μας γιὰ νὰ μαγειρέψουμε τὸ φαγητό μας, μᾶς κατηγοροῦν γιὰ βάρβαρους, «γιατί

δὲν σεβόμαστε τὰ δάση». Καὶ συνάμα αὐτοὶ κατεβά-
ζουν βουνὰ τὰ ξύλα μας καὶ τὰ καῖνε στὰ καζάνια τους.
Καὶ ἀφοῦ μᾶς ἀφαιρέσανε ὅλα τὰ μέσα τῆς δουλειᾶς
καὶ μᾶς λιμοχτονοῦνε, μᾶς κατηγοροῦνε γιατί εἴμαστε,
λέει, τεμπέληδες, καφενόβιοι κι' ἀεριτζήδες καὶ θὰ μᾶς
βάλουνε, λέει, αὐτοὶ νὰ δουλεύουμε ὅπως ξέρουν αὐτοὶ
νὰ βάζουνε τοὺς σκλάβους νὰ δουλεύουνε.

Καὶ δίπλα σ' αὐτὴ τὴν ἀμεση καταλήστεψη βαδι-
ζει ἀπὸ κοντὰ ἡ ἐπιστημονικὰ ὀργανωμένη ληστεία.
Σ' ὅλες τὶς ἐλληνικὲς ἐμπορικὲς, βιομηχανικὲς καὶ τρα-
πεζιτικὲς ἐπιχειρήσεις μπαίνουνε μὲ τὸ «ἔτσι θέλω»,
καὶ ἀρπάζουν τὸ 51% ἀπὸ τὶς μετοχὲς, ὑποδουλώνον-
τας ἔτσι μὲ μᾶς γιὰ αἰῶνα τὸν ἅπαντα—ὅπως νομί-
ζουν—τὴν ἐργασία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Στὴν ἀρχὴ
θέλανε νὰ μᾶς ξεγελάσουνε μὲ τὰ τυπωμένα χαρτιά
τους τὰ μάρκα καὶ τὶς λιρέττες τῆς κατοχῆς, πὼς
τάχα μᾶς πλερώνουνε ὅ,τι ἀγοράζουμε. Ἐνῶ ἀπλού-
στατα τὸ κλέβανε: Γιατὶ τὸ χαρτὶ αὐτὸ δὲν εἶχε καμ-
μιᾶν ἀξία ἀνταλλαχτικὴ μέσα στὴ Γερμανία καὶ τὴν
Ἰταλία, δηλαδή μᾶς ἔπαιρναν τὰ δικά μας πράματα
χωρὶς νὰ ὑποχρεώνονται νὰ μᾶς δώσουνε τίποτα δικό
τους, μᾶς ἐπλήρωναν μὲ φρέσκο ἀέρα.

Μὰ ὕστερα ἀνακαλύψανε πὼς εἶναι κόπος περιττὸς
καὶ ἔξοδο περιττὸ νὰ τυπώνουνε καὶ μάρκα καὶ λιρέτ-
τες. Καλλίτερα νὰ τυπώνει χαρτὶ ἡ «Ἑλληνικὴ Κυβέρ-
νηση» καὶ νὰ κάνει αὐτὴ τὰ ἔξοδα, κι' ἔτσι νὰ μᾶς κλέ-
βουν ὅλα μας τ' ἀγαθὰ μὲ δικά μας λεφτά. Καὶ τὰ
ἔξοδα αὐτὰ τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς ἔγιναν τόσο
πολλὰ καὶ ἀμέτρητα, ποὺ κανένα τυπογραφεῖο δὲν προ-
φταίνει νὰ τυπώνει «χιλιάρικα». Ὄταν ἡ Γερμανία
ὕστερα ἀπὸ τὸν πρῶτο παγκόσμιον πόλεμον καταδικά-
στηκε νὰ πληρώνει 2 δισεκατομμύρια μάρκα τὸ χρόνο
συνολικὴ ἀποζημίωση γιὰ ὅλες τὶς τεράστιες ζημιὰς ποὺ
εἶχε προξενήσει σ' ὅλον τὸν κόσμον, ἔβγαλε φοβερὲς φω-

νές για τήν τρομερή ἀδικία τῆς «ληστρικῆς» συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, καί δικαιολογεῖ καί τὸ σημερινὸ ἀκόμη πόλεμο ἐπειδὴ τότες ἐζήτησαν νὰ τὴν πνίξουν. Μὰ τί νὰ πεῖ λοιπὸν ἡ μικρὴ, φτωχὴ κι' ἐρημωμένη Ἑλλάδα, ποὺ δὲν ἔβλαψε κανένα, ποὺ κανενὸς τῆ χώρα δὲν πῆγε νὰ καταπατήσει, οὔτε κανενὸς νὰ πάρει τὰ ἀγαθὰ, ὅταν οἱ κατακτητὲς τῆς τῆς ἐρούφηξαν κι' ὅλας σ' ἓνα χρόνο μέσα **δυόμισι δισεκατομμύρια μάρκα** «για ἔξοδα στρατοῦ κατοχῆς»; Καί τῆς ζητᾶνε τώρα νὰ πλερώνει τὰ ἔξοδα τῆς γερμανικῆς ἐκστρατείας στὴν ἸΑφρική, βάζοντάς τῆνε (ἄκουσον, ἄκουσον!!) νὰ «**δανείζει**» ἢ **Ἑλλάδα στὴ Γερμανία 20 — 30 δισεκατομμύρια δραχμὲς τὸ μῆνα!** Καί τώρα δὲν τρέφουμε μόνο τὰ στρατεύματα κατοχῆς, δὲν πληρώνουμε μόνο τὰ γλέντια τους, τὰ μεθύσια τους, τὰ ὄργια γιὰ τους μὲ τὰ κορίτσια μας καί μὲ τίς ἀδερφές μας, ὅλη τὴν ἀφάνταστη σπατάλη τους σὲ ἔργα, σὲ μεταφορές, σὲ χτίρια ἀχρηστὰ γιὰ μᾶς, σὲ ἀεροδρόμια, σὲ φρούρια, ποὺ χτίζουν ἀπάνω στὴ χώρα μας, **παρὰ ταῖζουμε ἑμεῖς καί τὸ στρατὸ τοῦ Ρόμμελ**, γιὰ νὰ ὑποβοηθήσουμε νὰ ἐγκαθιδρυθεῖ ἡ «**νέα τάξη**» καί στὴν ἸΑφρική. Ἡ «**νέα τάξη**» τῶν γκάγκστερς!

Ἔτσι κατάντησαν νὰ πεθαίνουν ἑκατοντάδες καί χιλιάδες ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν πείνα, καταντήσαμε νὰ δρασκελάμε κουφάρια στοὺς δρόμους, νὰ θάφουμε τοὺς νεκροὺς μας σωριασμένους μέσα στὰ κάρρα τῶν σκουπιδιῶν μας. Ἔτσι καταντήσαμε ὅλοι σκελετοὶ καί τὰ παιδιὰ μας ἀτροφικὰ μὲ καλαμένια ποδαράκια καί μάτια σβυσμένα. Ἔτσι φυτεύεται στὰ στήθια μας ἡ **φυματίωση**, κι' ἡ ἀτροφία, κι' ὁ ἐκφυλισμός.

Κι' ὅταν ὁ λαὸς ποὺ κατὰχτησε τὴ λευτεριά του σὲ πολύχρονους ἀγῶνες μὲ τὸ αἷμα του, **τολμήσει νὰ διαμαρτυρηθεῖ**, νὰ ζητήσῃ τὸ δίκιο του, νὰ διεκδικήσῃ τὸ στοιχειῶδες δικαίωμά του στὴ ζωὴ, στὴν τιμὴ, στὴν

περιουσία του, τὸν σωριάζουνε στὶς φυλακὲς καὶ στὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης, τὸν ξεσπιτώνουνε, τοῦ καΐνε τὰ χωριά, τοῦ σκοτώνουνε τὰ παιδιά του καὶ τουφεκίζουνε ἀθώους ὁμήρους γιὰ νὰ πνίξουνε τὴ διαμαρτυρία τοῦ λαοῦ.

Ἡ πιὸ ἀναντρη, ἡ πιὸ συχαμερὴ τυραννία ποὺ παρουσιάστηκε ποτές ἀπάνω στὴ γῆ. Ἀληθινὰ «νέα τάξη» στὸν κόσμο. Ξαναγύρισμα στὴν πρωτόγονη βαρβαρότητα, κατάργηση κάθε νόμου, κάθε ἠθικῆς, κάθε δίκιου. **Ὁ νόμος τῆς Ζούγκλας ἀπάνω στὴν Εὐρώπη!** Αὕτῃ εἶναι ἡ νέα Εὐρωπαϊκὴ τάξη.

2. ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΣΑΚΑΛΙΑ

Μὰ δὲν εἶναι μόνο τὸ αἷμα ποὺ χύνεται, οἱ ὑλικὲς καίταστροφές, ἡ σωματικὴ ἐξαθλίωση τοῦ λαοῦ, ποὺ φέρνει ἐτούτῃ ἡ μαύρη τυραννία μαζί της. Περισσότερο ἀκόμα καὶ βαθύτερα καὶ σκληρότερα χτυπάει τὸ λαὸ ἡ ἠθικὴ ἐξαθλίωση, ποὺ παρουσιάζουन ὠρισμένα κοινωνικὰ στρώματα καὶ ὠρισμένα ἄτομα.

Ὅταν ὁ Χίτλερ ἐπροετοίμαζε στὰ κρυφὰ τὰ ἐγκληματικὰ του σχέδια γιὰ τὴν ὑποδούλωση τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, συζητώντας κάποια ἡμέρα μ' ἓνα φίλο του ποὺ τὸν ἐρωτοῦσε μὲ ποιὸν τρόπο θὰ νικήσει τὴν ἐσωτερικὴ ἀντίσταση τῶν λαῶν καὶ θὰ τὴν παραλύσει, εἶπε μὲ τὴ συνειθισμένη του ξετσιπωσιά: «**Σὲ κάθε τόπο θὰ βρεθοῦνε κάμποσα φιλόδοξα καὶ ιδιοτελῆ καθάρματα, ποὺ θὰ ἐξυπηρετήσουν πρόθυμα τοὺς σκοπούς μου, γιὰτὶ αὐτὸ θὰ εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ ἀναδειχτοῦν καὶ νὰ πλουτίσουνε στὴ χώρα τους**». Καὶ ἡ πρόβλεψή του αὐτὴ ἐπραγματοποιήθηκε δυστυχῶς. Γιὰτὶ σ' ὅλες τὶς χῶρες βρέθηκαν οἱ διάφοροι Λαβάλ καὶ Κουίτλιγκ γιὰ νὰ προδώσουνε τὸν τόπο τους. Ἔτσι καὶ στὴ δική μας χώρα